

Παυλ. Παιωνία
(Μαγικὰ φωνὰ ἀφ' ἑνὸς ἰσθμίου)

De Paeonia.

Abhinc triennium Fredericus Pradel in libro:
"Griechische und Süditalienische Gebete, Berschwörungen
und Rezepte der Mittelalters". Gießen, 1907
(Religionsgeschichtliche Verruche und Vorarbeiten, III, p. 28-31;
edidit breves tractatus

"Ἐπινοία τῆς Παωνίας",
ornavitque (p. 112-116) commentario docto illo quidem et
magno, sed ad perspicendam veram illius libri
indolem, ex quo id capitulum ab homine quodam Byzantino
exscriptum est, parum fructuoso.

Atque in eo mihi maxime errare videtur, quod prorsus neglectis cunctis,
quae A. Thumb de aetate imprecationis paeoniae (p. 144 "in den recht
stark archaisierenden Gebet.") egregie coniecit, tum parum indiciorum
illorum atque vertigiorum ratione habita quae longe altiore aetate
ten redolere neminem fugere potest, atque omnino ignorato arto
illo vinculo, quo Anonymus iste cum capitulo quodam
Cyranicum Hermeticarum (p. 135 ed. Mely) cohaeret, capi-
tulum illud decimo sexto p. Chr. in saeculo atque in Creta seu
sicilia insula scriptum esse solet Hermeticis hic paeoniae,
quippe quae ab ipso hominibus donata (cf. infra 2.453) sit,
inhibitum est (l.c., p. 29. 26), invocatur paeonia ibid.

ἡ ἐπινοία τῆς παωνίας
utin Cyranid. ed. Mely p. 10, 19 vixit appellatur

ἡ ἐπινοία τῆς παωνίας ἐν τῷ ἀραβῶν, ἐν τῷ βορροφῶν ἡ ἐπινοία
ἀνδρῶν διὰ τῶν ἀραβῶν ἡ ἐπινοία

sed etiam nonnumquam verbotenus "Ἐπινοία τῆς Παωνίας" cum
Cyranidibus p. 13 s. conuenit.

Denique totus ordo atque indoles per multorum capitulorum primi
libri Cyranidum idem est atque "Ἐπινοία τῆς Παωνίας"
ut non possit non concedere exscriptum illud a Frederico Pradel
editum quaque via fluxisse e Cyranidibus.

Haec vero ita re habere manifesto apparet ex capitulo quodam inedito
ex codice Vaticano Graeco 952 s. XIV excerpto, cui artissimam
cum Cyranidibus necessitudinem intercedere in apparatu
critico adnotari.

Ex Codice Vaticano
Graeco 952
excerptum

In Catalogo
Codicum
Artalogorum
Graecorum
Tom. VIII Pars II
Beylissae 1911
2. 166-171
Josepho Heeg:
(Edita ab-)
Hermetica.

(ἐπινοία)

Absterit omnibus rebus christianis, quibus imprimi tractatur Pradelianae
purtina natura perturbata et quasi oblita est, haud dif-
ficile est cognoscere utrumque capitulum anonymum excerptum erre-
ex magico quodam libro Hereticis de plantis, qui sine
ulla dubitatione returtior est quam Cyranides qualis quidem nunc
in manibus tenetur et quo ignotus Cyranides compilerator Byzan-
tinus primo loco usus est.

Pluribus de Cyranidum Hereticarum origine atque indole disseram
propediem in Philologo.

[F. 162.]

Περὶ τῶν βοτάνων τῶν ναοφύτων παλαιῶν.

Παλαιὰ δὲ ἴστανται διὰ τὸ τῶν Παιωνῶν αὐτῶν ἐπισημασθῆναι, ὅτι
τελευτησάντων γέγραται ἢ τὰ πρὸ ταύτων βιβλίων ἀρχαίων ναοφύτων,
ἔχει δὲ ἕως ἄγερας ἑξῆς βοτάνων ποικίλων ἐπισημασθῆναι ἰσ-
οῦσιν δὲ ἢ τῶν περιφανῶν ἢ περιβόητων. ἴστανται δὲ τῶν ποικίλων, ὅταν
εἰσέλθῃ ὁ Ἄβις Παρθεῖν Ἰουδαίου.

Πηλοὶ δὲ φέρονται περὶ τὸν ἔρμωνα ὄρον ἢ περὶ τὰ ταυροφύτια
καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ περὶ τῆς
Θερμῆς καὶ πέρα Γαλιλαίας καὶ ἢ τὸ Αἰγαίου ἡδῶν.

Φέρονται δὲ ἢ ἄλλοις τόποις, ἀλλ' οὐ τοσαύτων ὡς ἐπισημασθῆναι
δύνασθαι ἔχουσιν ἢ τῶν δόμων τῶν Ἰουδαίου
ναοφύτων καὶ τῶν ποικίλων ἀποφύτων. ἢ ἢ τῶν δόμων ποικί-
λων αὐτῶν.

Ἐπισημασθῆναι ἀναγκαῖον, ὡς ἴστανται, ἢ διαφανῆ τῶν ἰσταντῶν καὶ ἰσταν-
τῶν βοτάνων, ἕλθῃ ἢ ἢ τῶν παλαιῶν ναοφύτων καὶ ἰσταντῶν
ἐν τῷ μυχῷ τῶν ἰσταντῶν ἢ περιβόητων φέρονται ἢ τῶν
αὐτῶν βοτάνων ἔχει ἢ ἢ τῶν ποικίλων, ἢ ἢ τῶν ποικίλων.
ἀναγκαῖον ἢ δὲ γέγραται, ἐπισημασθῆναι.

2) ante παλαιὰ add. cod.: Περὶ παλαιῶν τῶν ἰσταντῶν (cf. «Caro.
de Vir. Herbar.» v. 151 ed. M. Haupt, «Opuscula» II. p. 483 et Cyran.
13, 1) τῶν ἀφύτων (cf. Cyran. p. 40, 27) ναοφύτων, deleri.

7) τῶν ἔρμων ὄρον] τὸ ἔρμων ὄρον cod., corr. Cuscut., fortasse τῶν
Αἰγῶν ὄρον

13) ἰσταντῶν καὶ μυχῷ τῶν ἰσταντῶν cf. Cyran. p. 13, 75: τὰ μὲν οὖν ἀποφύτα αὐτῶν
ἐπισημασθῆναι, ἢ δὲ μυχῷ τῶν ἰσταντῶν.

(2022)

Ὁ σπόρος μετὰ φίλιον υαδὸν πινόμενος ὑφιστὶ ὄντα ἐὼς τὰ μύητος
ἰσχυρὰ ἢ ἐλάττωσά τιν' ῥίζαν αὐτῶν ἔχει χάρα ποδῶν. ὑφιστὶ ἔτι
ὑψηλὸν πύξιν. ὁ δαιμόνιος ἰσχυρὸς ἢ φαχὺ αὐτῶν ἴσται.

Ὅπότεν χυμὸς τῶ βότρου, τριζῶν τῶ ρίζαν αὐτῶν ἢ ρίζαν μετὰ χυμῶ
υαδὸν ἢ βύζαν χύεται ἰσχυρῶ.

Ὁ βαρῆζον [f. 164] τῶ ρίζαν ἢ τῶ φίλλο - κατὰ πινόμενος τὰ μαγικά ἐπι-
χράσκει ἢ αὐτῶ τὰ ἄρματα τοῦ καλοκαίρου. ἴσται αὐτῶ [Signa
magica, cf. tab. II, no. 3.] τῶ Ἄλφα, Ἄδωναι, Ἐλι, Ἐλαβδ.

Ὁ μακρὸς ἰσχυρὸς ἢ βαρῆζον τῶ ρίζαν, τῶ φίλλο ἢ τῶ σπόρι, ὡς ἐπὶ δὲ
ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ τὰ βότρου προσημῶν ἢ πινόμενος
πομπῶν, ἐπιχράσκει δὲ αὐτῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ.

Κε<φάλαρον> β'. Περὶ οὐδὲν.

Λαβὴ ἐν τῶ μυστικῶτα κατὰ τῶν αὐτῶ βότρου ἢ περιουσία
ἢ ῥῆμα σπινθῶ ἀδύνη ἢ ἰσχυρῶ ἢ χυμῶν κατὰ τῶ σπόρι.
ἢ μαγικῶ τῶ σπόρι. ἴσται ἐπιχράσκει ἰσχυρῶ τῶ χυμῶ
τῶ ἀνδρὶ χυμῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ.

Κε<φάλαρον> γ'. Περὶ φυλάκτου φυχῶ.

Λαβὴ παντῶν ρίζαν ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἐπιχράσκει μετὰ
φαχῶν χυμῶ ἢ ἰσχυρῶ τῶ χυμῶ τὰς μαγικῶ τὰς μαγικῶ ἢ
ὑψηλῶ τῶ δὲ ἰσχυρῶ. ἴσται ὅτι ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ
περιουσία τῶ ἰσχυρῶ ἢ τῶ ἰσχυρῶ ἢ φυλάκτου αὐτῶ
ἰσχυρῶ κατὰ τῶ ἰσχυρῶ. ἢ ἰσχυρῶ χυμῶ, ἢ ἰσχυρῶ [Signa
magica, cf. tab. II, no. 4].

23) Λαβὴ ἰσχυρῶ] cf. Cyprian. p. 13, 14-16. ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ
τῶ ἰσχυρῶ, ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ, <λαβὴ> δὲ ἰσχυρῶ (cf. Corn.
de viz. herb. n. 152: ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ), πρὸς τῶ κατὰ τῶ ἰσχυρῶ
ἰσχυρῶ αὐτῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ, πρὸς τῶ ἰσχυρῶ
ἰσχυρῶ.

25) χυμῶ: non intellego.

(ἀνδρῶ)